

Inleiding

Ingrid Carlqvist's tale in Bruxelles: I want my country back

11 juli 2012 - Internationalt af Ingrid Carlqvist

<http://ejbron.wordpress.com/2012/07/14/ik-wil-mijn-land-terug/>

Ik wil mijn land terug

Posted on 14 juli 2012 by E.J. Bron

(Door: Ingrid Carlqvist)

De toespraak van Ingrid Carlqvist, een Zweedse journaliste, die zij op 9 juli 2012 hield voor de “International Civil Liberties Alliance” in het Europees Parlement in Brussel.

Dames en heren, Mijn naam is Ingrid Carlqvist en ik ben in 1960 in Zweden geboren toen de sociaaldemocraten voor eeuwig en altijd zouden gaan regeren en toen ons land het mooiste en veiligste en meest vooruitstrevende land van de wereld was. Nu woon ik in Absurdistan – een land dat het hoogste percentage gerapporteerde verkrachtingen van de wereld heeft, honderden zogenaamde “No-Go-Areas” waar de mensen buiten de Zweedse maatschappij leven en met kranten die al deze gruwelijke feiten voor het volk verbergen.

Ik voel me net als Dorothy Gale in The Wizard of Oz – er kwam een tornado aan en die blies mij mijlen en mijlen ver van huis en dumpte me in een land dat ik niet ken.

“Toto, ik heb het gevoel dat we niet meer in Zweden zijn”.

Net als Dorothy ben ik op zoek naar een manier om mijn vaderland terug te vinden, maar ik kom op mijn weg alleen maar leeuwen zonder moed tegen, vogelverschrikkers zonder hersenen en tinnen figuren zonder een hart.

Toen ik opgroeide, was onze minister-president Tage Erlander, een sociaaldemocraat. In 1965 zei hij in het parlement, nadat er hevige rassenrellen in Amerika waren geweest:

“Wij Zweden wonen in zo’n oneindig gelukkiger situatie. De bevolking van ons land is homogeen, niet alleen op basis van ras, maar ook in veel andere aspecten”.

Nu woon ik in een land dat in geen enkel opzicht homogeen is. Olof Palme, die na hem kwam, besloot dat homogeen zijn een slechte zaak is en hij opende onze grenzen voor mensen uit de hele wereld. En van rechts tot links vertelden de politici ons dat er niet zoets is als een Zweedse cultuur, dat er geen Zweedse tradities bestaan die het vermelden waard zijn en dat wij Zweden dankbaar zouden moeten zijn dat er zoveel mensen met een ECHTE cultuur en ECHTE tradities naar ons toe komen.

Mona Sahlin, een latere leider van de Zweedse sociaaldemocraten, zei in 2002 in een interview met het tijdschrift Euroturk op de vraag wat de Zweedse cultuur is:

“Die vraag is vaak aan mijn gesteld, maar ik kan niet iets bedenken wat met de Zweedse cultuur te maken heeft. Ik denk dat dit gemis ons afgunstig maakt op immigranten. Jullie hebben een cultuur, een identiteit, iets wat jullie met elkaar

verbindt. Wat hebben wij? Wij hebben ‘Midzomeravond’ en dergelijke afgezaagde dingen”.

Zij zei ook: “De Zweedse bevolking moet integreren in het nieuwe Zweden. Het oude Zweden komt niet terug”.

In dit Nieuwe Zweden hebben wij, volgens een onderzoek van professor Liz Kelly uit Engeland, meer gerapporteerde verkrachtingen dan in enig ander land in de Europese Unie. In 2008 werden meer dan 5000 verkrachtingen of pogingen tot verkrachtingen gerapporteerd (het vorige jaar waren er meer dan 6000). In 2010 meldde een ander onderzoek dat slechts één land in de wereld meer verkrachtingen heeft dan Zweden en dat is Lesotho in Zuid Afrika. Op elke 100.000 inwoners heeft Lesotho 92 aangiften van verkrachting, Zweden heeft 53, de Verenigde Staten 29, Noorwegen 20 en Denemarken 7.

In 1990 telde de overheid drie “No-Go-Areas” in Zweden, wijken waar v o o r n a m e l i j k immigranten wonen, van wie slechts weinigen een baan

hebben, waar bijna iedereen van een uitkering leeft en waar de kinderen geen diploma’s halen. In 2002 telde men 128 “No-Go-Areas”. In 2006 hadden we er 156 en toen werd er met tellen gestopt. In sommige steden zoals Malmö, waar ik woon, woont een derde deel van alle inwoners in een “No-Go-Area”.

Wat bedoelde Tage Erlander toen hij zei dat de Zweedse bevolking homogeen was, niet alleen op basis van ras maar ook in veel andere opzichten? Ik denk dat hij zaken als normen, waarden, cultuur en tradities bedoelde. Een gevoel van gemeenschappelijkheid. Dat we allemaal, in het Oude Zweden, een gelijksoortig beeld hadden van wat een goede maatschappij is en hoe we problemen oplossen. Hij WIST waar het in de Zweedse cultuur om draaide, in tegenstelling tot Mona Sahlin.

In het Nieuwe Zweden hebben wij gewapende politieagenten in onze ziekenhuizen nodig, omdat rivaliserende families met elkaar vechten in ziekenhuiskamers. Zij schieten elkaar op straat neer met een pistool en ze stelen en slaan oude mensen in elkaar. De criminaliteitscijfers stijgen met de minuut, maar de Zweedse politici en journalisten vertellen ons dat dit

absoluut niets te maken heeft met immigratie. Het feit dat onze gevangenen vol zitten met buitenlanders is alleen maar toevallig of wordt verklaard door sociaaleconomische factoren.

Jarenlang was ik een journalist in de mainstream media. Maar ik was altijd een beetje een onruststoker, altijd achterdochtig door mij af te vragen of datgene wat de mensen zeiden wel DE WAARHEID was. Als iedereen in dezelfde richting liep, ging ik de andere kant uit om te zien wat daar aan de hand was.

In januari 2011 gebeurde er iets wat mij mijn laatste hoop voor wat betreft de Zweedse journalisten deed verliezen. Ik was vicevoorzitter van Het Genootschap van Journalisten in Malmö en ik had de Deense journalist Mikael Jalving uitgenodigd om te komen spreken over zijn veelbelovende boek dat uit zou komen, “Absolute Sweden – a Journey in the Country of Silence”. (Volstrekt Zweden - een reis in het land van de stilte) Op een dag belde de voorzitter mij en zei: “We moeten Mikael Jalving afzeggen, omdat hij gaat spreken op een bijeenkomst die georganiseerd is door een krant die zich ‘National Today’ noemt”.

Het maakte voor hem of voor wie dan ook in het bestuur van het Genootschap niet uit dat Jalving over zijn boek zou gaan spreken. Als hij naar die bijeenkomst ging, zou hij beïnvloed worden door nationalistische ideeën en mogelijk zou hij een nazi worden. Weet u, iedereen in Zweden met een andere mening IS werkelijk een nazi! Zo functioneert het in het Nieuwe Zweden, het land dat ik Absurdistan noem. Het land van de stilte.

Ik was woedend en verliet het bestuur van dat Genootschap. Dat leidde ertoe dat ik werd uitgenodigd door “The Danish Free Press Society” om te komen praten over het vreemde land Zweden en dat opnieuw leidde ertoe dat ik de “Zweedse Free Press Society” oprichtte.

Zo vonden Lars Hedegaard en ik elkaar. Maar wij namen niet alleen genoegen met het leiden van elk een Free Press Society. Omdat wij beiden een solide achtergrond hebben als journalist besloten we om een krant op te richten. Een echte ouderwetse gedrukte krant. We besloten om die “Dispatch International” te noemen, omdat naar onze visie deze krant ooit

wereldwijd zal worden. Maar eerst veroveren we Manhattan en dan Berlijn. Of liever – eerst Scandinavië en dan de wereld!

“Dispatch” zal in twee uitvoeringen worden gedrukt – één Deense en één Zweedse – maar alle verhalen zijn dezelfde. En op internet zult u de verhalen in het Engels en ook in het Duits kunnen lezen. We zullen over de politiek in onze landen en in de wereld schrijven. We zullen over al die zaken schrijven die de mainstream media nu zoveel jaar verborgen hebben gehouden. We zullen onderscheid maken tussen nieuwsberichten en commentaren en de toon zal gematigd zijn. We zullen de feiten laten spreken, de feiten die de mainstream media voor de mensen verborgen hebben gehouden.

De situatie in Zweden is veel slechter dan in Denemarken. In Zweden spreekt NIEMAND over immigratieproblemen, de mislukking van het multicultiproject of de islamisering/arabisering van Europa. Als u dat doet, dan zult u onmiddellijk een racist, een islamfoob of een nazi genoemd worden. Dat is wat men tegen mij heeft gezegd sinds ik de Free Press Society in Zweden oprichtte. Mijn naam is door de modder gehaald in grote kranten zoals Sydsvenskan, Svenska Dagbladet en zelfs in mijn eigen vakbondsblad, The Journalist.

Dus heb ik u allemaal nodig om mijn Glinda te zijn, de goede toverheks van het Noorden en mij helpen om mijn vaderland terug te vinden! Ik denk niet dat het zal helpen als ik de hakken van mijn robijnrode slippers driemaal aantik, zoals Dorothy deed om wakker te worden in haar slaapkamer in Kansas. Maar als u “Dispatch” steunt door een abonnement te nemen of door aandeelhouder te worden, dan zult u mij een stap dichterbij mijn vaderland brengen. Naar het Zweden dat er eens was, het Zweden dat ik terug wil hebben.

Bron:

<http://www.sappho.dk/i-want-my-country-back.htm>

Auteur: Ingrid Carlqvist

Vertaald uit het Engels door: Wachteres

(voor www.ejbron.wordpress.com)

Evertjan Poorterman zegt er het volgende van:

WAAK!

Zeggen de Friezen die ons het Oera Linda Boek nalieten.

En die ons waarschuwen tegen de invloeden uit het zuiden en menging met andere volken. Ook in Nederland hebben, met name de Socialisten, grotendeels gepropageerd door de Partij van de Arbeid, zich ingezet voor de zogenaamde 'Multi-Culti-maatschappij'. Er is niets tegen acceptatie van anderen, noch van uitwisselen en omarmen, maar totale overgave uit schuldgevoel en inleveren van eigen waarden en normen, gaat duidelijk te ver. Nog lang niet alle volken en vooral individuele mensen, zitten op het bewustzijnsniveau van de 'vrije' en onafhankelijke mensen in Europa. Die na een eeuwenlange strijd met bloed, zweet en tranen uiteindelijk een samenleving hebben geschapen waarin kerk en staat los staan van elkaar. En waarin individuele vrijheid en vrijheid van meningsuiting, respect voor elkaars gedachten, meningen en houding in de maatschappij, hoog in het vaandel staat.

De instroom van 'gastarbeiders', zo heb ik al menigmaal geventileerd, is mijns inziens in het leven geroepen om later in het traject, nu dus, de weg vrij te maken voor meer fundamentalistisch ingestelde mensen uit het nabije Oosten en Noord-Afrika. Aanvankelijk betrof het gastarbeiderschap louter Italianen, Grieken, Spanjaarden en Portugezen. Van Turken en Marokkanen was nog helemaal geen sprake. Momenteel komen opnieuw Grieken, Spanjaarden en Italianen naar het noorden van Europa. Wanneer durft iemand politiek stelling te nemen en te zeggen; 'Nu is het genoeg, we zitten vol'. Dat heeft niets te maken met gebrek aan naastenliefde, wel met inzicht. We kunnen nu eenmaal niet de last van de wereld op onze schouders dragen en de noodlijdende mensen uitnodigen. Een situatie die notabene gecreëerd werd en wordt door de Multinationals en ons opzadelen met de erfenis.

Zij hebben zich inmiddels verplaatst op de werldebol en zijn neergestreken in India en China. Daar zijn de arbeidsskrachten goedkoop en de wetten en regels ten aanzien van milieu en natuur mild, zeer mild en bovendien zit de bodem aldaar boordevol met de benodigde erts en mineralen. Kortom;

Het Kapitaal, de macht, de rijke families, banken en invloedrijke politici bepalen het wel en wee van de wereld en van de volken die daarop leven. Die elite wordt op haar beurt weer aangestuurd door de Illuminaten zoals sommigen beweren en geleid door 'bekokstoofde' idealen en plannen voor de toekomst van de 'Bildbergers', maar daarachter gaan de krachten schuil van de amphibische reptielen, de Anunnaki. Die schuiven hun pionnen over de planeet in eigenbelang. Dat landen bankroet gaan of samenlevingen vastlopen, interesseert hen niet.

Ik denk dat het 'overlopen' van Europa, zoals we dat kunnen zien als we dat willen zien, onderdeel is van de vijanden van de 'vrije' mensen. En die 'vrije' mensen, de Friezen, Finnen en Kelten, zijn de voormalige vluchtelingen uit Soemerië. Daar zijn door oorlogen en totale vernietiging mensen op de vlucht geslagen voor het geweld... en na eeuwen van zwerven aangekomen in west- en noord-Europa. In de hoop hier een nieuw bestaan op te bouwen. Dat deden ze dan ook. Deze vrije en onafhankelijke mensen hadden zich het 'juk' van slavernij en onderwerping afgeworpen en wilden in volslagen vrijheid leven... en toch wisten hun vijanden hen te vinden en opnieuw te ondermijnen. De aanslagen door hen op de vrije mensen van Europa uitte of kenmerkte zich in het bedreigen van die vrijheid, het voeren van oorlogen, afnemen van invloed en als het kon ondermijnen van taal en cultuur.

Zo was het in het verleden en zo gaat het nog steeds... Eerst de Grieks-Helleense Oorlogen om Tin en Brons, toen de wegvoering van de Joden en Benjaminiten door koning Nebucadnezar, de komst van de Romeinen en de veroveringen van midden- en noord-Europa, wat helaas voor hen niet lukte. Wel lukte het hen de Fries-Saksische beschaving behoorlijk aan te tasten en via de 'vikings' de Noormannen op de been te brengen die alles wat Rooms was wilde neerslaan. Niet de Romeinen gingen de geschiedenis in als moordenaars, plundersaars en brandschatters, maar wel de Noormannen, die alleen maar hun cultuurgoed, taal en land verdedigden, terwijl de Fries-Saksische al bijna verloren was gegaan. Daarna kwam Karel de Grote Moordenaar, de Spanjaarden en de Engelsen en de Fransen. Kortom; vanaf het moment dat de vluchtelingen het Midden-Oosten verlieten, werden zij nagezeten.

Dit is niet zoals het volgens de geschiedenisboekjes is gegaan natuurlijk, maar wel als je de stroom van informatie volgt, helder denkt en met de klompen voelt... en de achtergrond kent van de broederstrijd tussen de 'goden' Enki en diens jongere halfbroer Enlil. Een 'godenstrijd' die zich op menselijk niveau voortzet omdat de mensen nu eenmaal aangestuurd worden door die 'goden'. De machtsstrijd wordt niet alleen op het strijdveld gestreden, maar ook op economisch vlak, cultureel bijvoorbeeld, door de taal te beïnvloeden en te besmetten zodat deze afwakt en in kracht afneemt. Hoe doe je dat? Door talloze anderstaligen te laten instromen. Zogenaamd mensen die werken wilden, die met een andere cultuur kwamen, mensen die met andere ideeën komen, waarden en normen en langzaam maar zeker de maatschappij veranderen. Geen enkel middel gaat de goden te ver. Ook politiek wordt invloed uitgeoefend en nu zitten we met de gebakken peren...

maar niemand zal er een traan om laten toch? Degenen die zijn ingezet deze taak te voltrekken, zullen dat ook doen. Alleen de genen die het betreft; de vrije mensen van west-en noord-Europa, zullen jeremiauwen en klagen. Is het erg als een soort verdwijnt? Was het niet Charles Darwin die pleitte voor de 'overleving van de sterkste'?! Nou dan! Nou het gaat wel verder dan alleen maar het verdwijnen van een soort; het gaat namelijk over de 'strijd tussen licht en duister'. Het gaat om de eindstrijd op deze planeet. Het gaat om een door 'God' speciaal geschapen soort mensen, die op grond van kennis (intellect), vrijheidsdrang en strijd lust (creatieve vermogens) is staat zijn de muren te slechten van de macht van de elite, de Illuminatie, Bildbergers en Reptielen. Zo ver gaat de strijd onderling tussen de clans van Enki en Enlil. De mens zal uiteindelijk op deze planeet de beslissing brengen... en de mens die die cruciale beslissing kan maken... is de vrije onafhankelijke mens van noordwest-Europa. De 'kinderen' van God/Jezus himself!

Niet vreemd dat christenen tweederangsburgers worden

Uit het Reformatorische Dagblad 24-08-2012 19:39 | ds. W. Visscher

Onlangs deed het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) uitspraak over de SGP en vrouwen op de lijst. De uitspraak luidde dat de Nederlandse staat maatregelen moet nemen die ertoe leiden dat de SGP vrouwen toelaat op de kieslijsten. Welke maatregelen dat precies zijn, zal

de toekomst leren. Dat niemand daar nog onderuit kan, is duidelijk. De tijdgeest is seculier en daar willen velen, helaas, maar al te graag handen en voeten aan geven. Zo is de situatie in ons niet-christelijke land aan het begin van de 21e eeuw.

Voor de SGP resten twee mogelijkheden. Of ze houdt op met het bedrijven van praktische politiek, of ze past haar zienswijze aan aan de heersende maatschappelijke normen. Hoe dat zal uitpakken binnen SGP-gelederen, zal de komende tijd duidelijk worden. Veel meer ruimte en smaken zijn er gewoon niet. Kennelijk is een enkel beroep op de Bijbel in de samenleving niet meer voldoende. Overigens is dit ook het wenkende perspectief voor scholen, kerken, maatschappelijke organisaties enzovoort. Het kan even duren, maar dat het zo zal lopen, is bijna onontkoombaar. Seculiere gelovigen zijn meestal niet erg tolerant, zo leert de geschiedenis.

Wat opvalt, zijn de stilte en verbijstering in eigen kring. Eerst iets over de stilte. Er stond natuurlijk het een en ander in deze krant. Ook in kerkelijke bladen is er hier en daar wat over geschreven. Maar verder was er eigenlijk niet zo veel beroering te bespeuren. We horen over „objectieve homovoorlichting op de scholen”, het niet meer tolereren van „weigerambtenaren”, een verbod op ritueel slachten en op besnijdenis, en gedwongen gelijkheid van mannen en vrouwen. Allemaal zaken die de laatste tijd brandend in het nieuws zijn geweest en nog zijn. Er lijkt weinig ruimte meer voor de vrijheid van godsdienst in dit land.

Gevoel van urgentie

Rabbijn Van de Kamp schreef er een leerzaam boekje over, ”Dagboek van een verdoofd rabbijn”. Ik heb echter de indruk dat de gereformeerde gezindte rustig verder leeft. Een breed gedragen gevoel van urgentie valt eigenlijk niet te bespeuren. Hoe zou dat komen? Van de Kamp woont in de Randstad, gaat met zijn tegenstanders in gesprek en probeert uit te leggen wat hem drijft en waarover het gaat. Wellicht zit reformatorisch Nederland, ik zeg het bewust maar een beetje scherp, gewoon te veel op een kluitje in de Bijbelgordel en wordt de illusie gekoesterd dat het allemaal wel weer overgaat. Ik doe met deze constatering tekort aan de voortreffelijke bijdrage van mr. dr. J. T. van den Berg in deze krant, maar over het algemeen zijn de lauwheid en luiheid rond dit soort zaken tastbaar aanwezig.

Hoe dat te doorbreken? Ik zou het langzamerhand niet meer weten. Misschien moeten we maar wachten op het moment dat de eerste ‘objectieve’ voorlichters van het COC over homoseksualiteit aan de slag gaan in het reformatorisch onderwijs. Wellicht gaan dan de ogen open voor de situatie waarin we ons bevinden. En komt er dan breed gedeelde zorg over de ontwikkelingen in maatschappij, politiek en samenleving.

Maar ook de geuite verbijstering roept haar vragen op. Ik geef toe, uit dergelijke reacties blijkt dat men over de dingen nadenkt. Dat is winst. Maar zit er in dergelijke reacties ook niet iets merkwaardigs? Reeds vele jaren zien we dat ons land niet meer christelijk is. God is verdwenen uit Jorwerd. God is ook verdwenen uit de Tweede Kamer en God verdwijnt ook uit wetgeving, regeerbeleid en de samenleving.

Stad van God

Zo werken de dingen nu eenmaal. Een land waar driekwart van de mensen moslim is, zal een islamitisch karakter hebben. Een land waar het atheïsme toeneemt, waar het christendom inmiddels geschiedenis geworden is en waar de meeste mensen niets of weinig meer hebben met geloof, kerk en Bijbel, een dergelijk land zal ook dingen doen waar christelijke mensen veel moeite mee hebben. Dat is volstrekt verklaarbaar en inzichtelijk. Seculiere mensen en seculiere samenlevingen hebben geen enkel probleem met zoiets als het homohuwelijk. Daar kunnen we erg op tegen zijn, maar de meerderheid bepaalt nu eenmaal het kader en de spelregels waarbinnen het spel van samenleven wordt gespeeld.

Christenen zijn in dit land tweederangsburgers geworden. Daar moeten we niet van opkijken, maar we kunnen ons er beter op instellen. Dergelijke burgers hebben natuurlijk niet meer de rechten van gewone Nederlanders. Bekostigd eigen onderwijs bijvoorbeeld is een zaak die wellicht tot het verleden gaat behoren. Dat weten we natuurlijk al heel lang, maar vandaag de dag begint het langzamerhand een beetje realiteit te worden.

En hoe verder? Reeds lang is door verschillende mensen voor deze ontwikkelingen gewaarschuwd. In de 19e eeuw heeft Groen van Prinsterer er het een en ander over gezegd. Gelukkig werd alles door het meesterlijke genie van Abraham Kuiper nog wat gematigd. In onze eeuw heeft een man als dr. W. Aalders vele boeken over deze ontwikkeling geschreven. Laten

we die weer ter hand nemen. Vooral zijn boek "Burger van twee werelden" is nog verrassend actueel – lees blz. 204-207.

Laten we boven alles niet vergeten dat we burgers moeten zijn of worden van de "stad van God", de stad die hier in den vreemde leeft en waarvan de burgers zich uitstrekken naar het eeuwige goed. De kerkvader Augustinus, zo heeft de goede verstaander inmiddels wel begrepen, kan ons verder helpen in de steeds verder seculariserende cultuur. Zijn "Stad van God" is ook vandaag nog een kompas voor christenen. Aanbevolen.

De auteur is predikant van de gerefor meerde gemeente te Amersfoort. Reageren? goedbekeken@refdag.nl

-----
 Police State 2012: Drug Squad Confiscates 1624 Daisies in Suburban Garden Raid
 Friday, 05 October 2012 08:40

'As I have explained in many previous articles, the war on drugs is a total fraud and the world would be a lot better off if there were not prohibitions on objects or nonviolent actions.

One of the most ridiculous things about the war on drugs, especially in regards to the prohibition of marijuana, is the fact that at the end of the day it's just a plant. If you really think about it, we have come to a very strange place in society when plants are illegal.

The idea of banning plants looks even more ridiculous when a swat team shows up with a warrant to dig up and confiscate 1624 Daisies that were mistaken for marijuana.'

Read more: Police State 2012: Drug Squad Confiscates 1624 Daisies in Suburban Garden Raid

<http://redicecreations.com/article.php?id=21944>

Empire building, NATO style: Welcome to the billion-dollar Temple of Madness
 2012 10 04

By Richard Cottrell | EndTheLie.com

Richard Cottrell is a writer, journalist and former European MP (Conservative). His new book *Gladio: NATO's Dagger At The Heart Of Europe* is now available from Progressive Press.

A former air force base near Brussels, dedicated to the His Majesty the Belgian King, is gradually being converted at an estimated billion dollars (for now – but just watch those numbers fly) to house the nerve center of the biggest war machine the world has ever known.

For the best part of 50 years the legions of peace keepers have been roughing it in a so called temporary structure, having received the unceremonious order of the boot from the late French president Charles De Gaulle, who grew tired with NATO's various attempts to bump him off. De

Gaulle's sin was the independent French nuclear arsenal. So he slung NATO out, lock, stock and barrel with a single contemptuous wave of the hand.

The chief command post of the Cold War lost its logical reason d'être in the instant that the Berlin Wall collapsed, along with the entire Soviet Empire. Yet NATO, like Topsy, just went on growing. Thanks to membership multiplying among converts to capitalism in Eastern Europe, NATO's borders now lap Russia's, with 28 members all told and more in the queue. This is a rather strange state of affairs given that the former Public Enemy Number One, the old bogey of communism, gave up the ghost back in 1989.

In normal circumstances, this spanking new structure would need to mount a telescope the size of the one topping Mount Palomar to scour the world for potential enemies. What happened of course is that NATO went looking for enemies under the banner of its new self-appointed role as global humanitarian Protector in Chief.

In the past the summit office of Lord Protector (Secretary General, currently occupied by the Great Dane, Anders Fogh Rasmussen, NATO's Very Own Viking) was a fairly low key job, reserved for some generally unknown figure plucked from the obscurity of backwater politics.

The best known was the Belgian, Willy Claes, but only because he got the sack in 1995 after just a year in office. He was caught with his hands in the till in a famous corruption scandal concerning a huge deal involving Italian helicopters. (His NATO biography airbrushes 1984-style the facts about this. Secretary Gens are above reproach, like biblical prophets). Rasmussen, on the other hand, certainly a smart, dedicated self-courting promoter, a long time ornament of Right-wing dry as dust Danish politics, has acquired something of the status of a rock star in the global military-industrial firmament.

He's certainly the greatest Dane since, well, Hans Christian Anderson. His suite of offices in the current 'run down' structure intentionally reminds visitors of the Oval Office in the West Wing of the White House. From this plush seat of power he commands a constantly expanding global octopus, whose web site – to offer one choice example – gushes with excitement at NATO's fraternal relations with Mongolia.

Rasmussen regards himself as one of the most important figures on earth, and in a sense he is perfectly correct. Certainly he belongs to the quintet completed by the President of the United States, the military commander of SHAPE (Supreme Headquarters Allied Powers Europe), the Secretary General of the UN and increasingly, whoever happens to be President of the EU Council of Ministers.

Indeed it is no happenstance that during the Reign of Rasmussen, which began in 2009, NATO has absorbed some important functions of the UN (such as the deadly so-called 'humanitarian' military interventions) and is moving inexorably closer to becoming the military arm of the EU (which has the same number of member states).

It is of course an accident of history – namely De Gaulle's furious expulsion of NATO from French soil back in 1967 – but the fact is that the new European Pentagon and the palatial quarters of the EU are close neighbours. What could be more natural in the circumstances than nuptials foretold, come the day? There is a certain demented logic in that. After all, we have it from the lips of King Ras himself that 'NATO is here to stay – and NATO will stay here in Brussels.'

Earlier this year a few more millions, small change in NATO coin, were spent on staging the big shindig in Chicago, yet another exercise steeped in self gratification. Practically no-one asked what all the big shots of the military-industrial-political universe were in town to discuss, but it certainly was not anything serious about getting out of the Afghan snake pit, the total destruction of Libya, once the Arab world's most advanced nation, now in smoking ruins and playground of warlord fanatics, or why the Balkan cess pit continues to spew up noxious gasses.

That's not the NATO way. How about this for a mouthful of cotton wool, uttered by the Lord Protector himself at the close of this year's NATO summit:

'We came to Chicago with three goals. And we have met them. We have focused on the future of Afghanistan. We have decided to invest smartly in our defence even in times of austerity. And we have engaged with our partners around the world to address the challenges we all face in the 21st century,' NATO Secretary General Anders Fogh Rasmussen said after the two-day series of meetings.'

One can well imagine the faceless script-writer yawning that chewing gum onto the page on auto-pilot.

Such ridiculous out-of-this-world hyperbole running on high octane self-justification conceals the real mission and the purpose of the glittering new pile in Belgium, namely a global system designed for containment of rival military and industrial powers (specifically Russia and China) fished straight from the old Cold War agenda.

NATO did not invade Afghanistan to corner Bin Laden, otherwise they would not have spent a decade (and billions piled on billions, \$40 million a year just to air-condition army tents) looking for him. Afghanistan is regarded by NATO and the US specifically as first and foremost vital oil pipeline country, essential for the purpose of pumping the riches of the Caspian oil fields to western markets.

This is a much under-studied fact, which supplies incidentally important additional supporting explanations for 9/11. Before the invasion, the west, encouraged by the Seven Sisters big oil monopoly, were actively courting the Taliban authorities in order to gain the necessary way leaves: but the Taliban leadership, for reasons that I do not know precisely but which I can offer an educated guess as understandably bristling at foreign troops based in the country to protect the said pipelines, failed to take the bait.

Hey presto, down go the Towers and before you can say Hans Christian Rasmussen, NATO invades with the stated aim to catch Bin Laden/and or/ 'modernize the most backward state on earth.'

Read the full article at: www.endthelie.com

De wereld is crazy

het is toch absurd om je eigen nest te bevuilen zodat het onbewoonbaar wordt. Wij als mensheid hebben alle vijf elementen vervuild, aangetast en beschadigd. Dan vraag je je toch af waarmee de mensheid bezig is, en of de leiders niet beter weten. Zijn al onze leiders psychopaten of geestelijk gestoorden? Je gaat toch niet moedwillig de lucht, de aarde, het water en het vuur en de eather bevuilen? Waar zijn we anno eind 2012 beland? Prins Harry - en meer dan tweederde van de Engelsen vindt het gedrag van Harry acceptabel- vertoonde zich tijdens zijn vakantie in Las Vegas naakt met naakte vrouwen om zich heen.

Kijk voor meer informatie over de cray-gelijke wereld verder op onze website www.pentahof.nl

